

Zware Militaire Vaardigheid.

Om de geschiedenis van de Zware Militaire Vaardigheid (ZMV) te kunnen beschrijven, moeten we teruggaan naar de Nationale Militaire Vijfkamp (NMK), uit de 60-er jaren.

De Nationale Militaire Vijfkamp bestond (in 1961) uit schieten, hindernisbaan, zwemmen, handgranaatwerpen en 8 km cross-country veldloop. Er was bij deze vijfkamp een algemeen klassement (individueel) en een onderdeelklassement (eenheid). In 1965 was er nog maar één klassement; een eindklassement (individueel) waarbij de eenheid wel vermeld stond.

Op grond van de klassementlijsten van de Nationale Militaire Vijfkamp zijn in 1965 (aangenomen wordt dat dit voor het eerst was) oorkonden voor de Zware Militaire Vaardigheid uitgeschreven. Er was nog toen nog géén embleem voor de ZMV; op de oorkonde stond een lauwerkrans afgebeeld en de 5 takken van sport, alsmede de behaalde puntresultaten. Er was nog geen rekening gehouden met het vermelden van het aantal maal dat men de eisen afgelegd had.

Enkele jaren na de invoering van een ZMV-oorkonde bestond ook de wens hieraan een onderscheidingsteken te koppelen. Het voorstel hiervoor was een draagmedaille, die toegevoegd zou worden aan de lijst van sportmedailles (NSF/NOC (alzijdige vaardigheid en vijfkamp), HLO, TMPT, KNBLO, sportmedaille van de Prinses Irene Brigade, sportmedaille voor het Ned. Ind. Leger.). De medaille is om 2 redenen niet ingevoerd:

1. Het Z.M.V.-niveau werd te laag bevonden t.o.v. NSF en NOC,
2. Er was volgens de Kanselarij der Nederlandse Orden te veel gelijkenis met een reeds bestaande (ere-)medaille uit de Tweede Wereldoorlog.

Helaas is het ontwerp van de ontwerp-draagmedaille niet bewaard gebleven.

Indien er een onderscheidingsteken zou komen moest dat van de afdeling Plannen van de BLS (Bevelhebber der Landstrijdkrachten) voldoen aan de eis dat het voor iedereen haalbaar moest zijn na voldoende training, dat het door alle krijgsmachtdelen gedragen zou mogen worden en dat er geen onderscheid was voor dienstplichtigen en beroeps.

De toenmalige kapitein C.J.M. Bongers van de sportcommissie KL te Den Haag zou de ideeën verder uit gaan werken voor een nieuw reglement (de Militaire Vijfkamp was te zwaar om voor iedereen haalbaar te zijn). In 1974 had hij een nieuw ZMV-reglement voorbereid en had hij een draagspeld ontworpen. Omdat de ZMV als een vervolg, dan wel zwaardere variant, werd gezien van de MLV werd de nieuwe speld hier op gebaseerd. De heer Van Zel van de tekenkamer bij Staf COKL werkte het ontwerp uit tot een perfecte tekening. Van deze tekening werd door de Goud- en zilverindustrie Venrooy uit Den Bosch een stempel gemaakt, om 2 proefmodellen te vervaardigen. Een was geheel zilverkleurig met blauw (ander kleur speld als ZMV-blauw), de ander was goudkleurig maar met rood geëmailleerd (andere kleur letters als ZMV-blauw).

De kapitein Bongers besprak het reglement en de spelden met commandant LO/Sport (L. van de Wee), commandant COKL (Mensing) en Chef Staf COKL (de Bruin). Omdat de BLS toch nog twijfelde over een eventuele invoering van de ZMV-speld besloot de Chef Staf COKL de spelden op verzoek van Bongers in 1975 ter bespreking bij de "Bloedraad" (de BLS stafvergadering, die deze bijnaam kreeg door het hoge aantal rode generaalsbanden op de petten) voor te leggen, maar niet door tussenkomst van de BLS. Door het grote enthousiasme van de aanwezigen kon de BLS ook niet meer terug. De vergadering vond de goud/rode speld het mooiste.

De dag na de vergadering kreeg Bongers het 'goede' nieuws te horen, zodat hij naar Den Haag toog, om zijn voorstel te laten bekrachtigen door de BLS. Direct na ondertekening, werd de

opdracht voor de productie van eerste spelden gegeven. De firma Venrooy leverde deze eerste 100 spelden af in 1975 á fl 7,50 p/s.

Bij Ministeriële Beschikking van 30 juli 1976 werd het embleem voor de ZMV vastgelegd. In datzelfde jaar werden ook de eerste spelden uitgereikt aan 40 militairen. In 1977 werden de eerste herhalingscijfers aangemaakt en uitgereikt.

De uitslagenlijsten van de Nationale Militaire Vijfkamp uit in ieder geval 1961, 1964 en 1965 zijn later voorzien van de handmatig geschreven tekst ZMV 1961, respectievelijk 1964 en 1965. Blijkbaar is besloten de Vijfkamp-uitslag met terugwerkende kracht toch als ZMV aan te merken. Dit laatste is niet met formele besluiten aan te tonen.

Het reglement is herhaaldelijk bijgesteld tussen 1974 en 2000. Onder andere Peter Rommelse, Leen Pfrommer en Harry Vermegen zijn hier druk mee bezig geweest. Er zijn dus diverse uitvoeringen van de reglementen, maar door leveranciers-wisselingen ook diverse uitvoeringen. Ten minste 1 uitvoering is vervaardigd voor de handel, en heeft een meer oranje-emaillering.

Ing R.C. Kuenen.